

רע"פ 155/23 - נאור ברנס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 155/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: נאור ברנס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 39286-11-22 מיום 21.12.2022 שניתן על ידי השופט י' צלקובניק

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט י' צלקובניק) ב-עפ"ת 39286-11-22 מיום 21.12.2022 בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (השופטת ל' שלזינגר שמאי) ב-פ"ל 1158-06-22 מיום 25.10.2022.

2. על פי המתואר בכתב האישום, במסגרת הליכים קודמים, המבקש נדון ביום 9.7.2020 לפסילת רישיון הנהיגה

למשך 10 שנים (פ"ל 10295-12-19); וביום 2.3.2021 נדון לפסילת רישיון הנהיגה למשך 15 שנה (ת"ד 8847-10-19).

בהמשך לכך, המבקש הודה בעובדות כתב האישום אשר לפיהן ביום 5.6.2022 בשעות אחר-הצהריים, נהג ברכב משא בכביש 7 ממזרח למערב. בהתאם, המבקש הורשע בעבירות נהיגה בזמן פסילה ברכב משא לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ברכב על ידי בלתי מורשה לסוג רכב זה לפי סעיף 10(א9) לפקודת התעבורה; נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע ביום 7.8.2017 לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; אי החלפת דסקה יומית במשאית לפי תקנה 364(ב1)(2)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. בית המשפט לתעבורה בגזר דינו עמד על חומרת מעשיו של המבקש אשר סיכן את חייו ואת חיי יתר משתמשי הדרך, ואף הודגש כי מעשיו מבטאים זלזול מוחלט בחוק ובהכרעות שיפוטיות. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת העונש בגדרי המתחם, בית המשפט לתעבורה שקל לזכותו את הודאתו במעשים ואת נסיבותיו האישיות, אולם זקף לחובתו, בין היתר, את 102 הרשעותיו הקודמות בעבירות תעבורה מתוכן 6 בגין נהיגה בפסילה. פורט כי בשל הרשעות אלו, נגזרו על המבקש עונשי מאסר לתקופות של 9 חודשים ו-15 חודשים; מאסרים מותנים; ופסילת רישיון הנהיגה שלו. עוד הודגש כי בגזירת עונשו של המבקש יש להביע את סלידת החברה מהתנהגותו החמורה ולהרתיע אותו ואת הרבים מלעבור עבירות דומות.

בהינתן האמור, בית המשפט לתעבורה גזר על המבקש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים (פ"ל 10295-12-19) לריצוי במצטבר; וכן הפעלת מאסר מותנה בן 14 חודשים (ת"ד 8847-10-19) אשר מתוכו 12 חודשים ירוצו במצטבר ו-2 חודשים ירוצו בחופף. בנוסף, נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון תקף מעל שנתיים או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב, למשך 3 שנים; ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 שנים, במצטבר לכל פסילה אחרת.

4. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש שנגזר עליו - נדחה. בית המשפט שב ועמד על חומרת מעשי המבקש מהם עולה כי הוא "אינו נרתע כלל מיצירת סיכון כבד ומשמעותי בנהיגתו לכלל הציבור הנקלע בדרכו". עוד הודגש כי לחובת המבקש הרשעות רבות בעבירות תעבורה, אשר אף העונשים שנגזרו עליו בגין לא הרתיעו אותו מביצוע העבירות דנן. לפיכך, נקבע כי העונש אשר נגזר על המבקש הולם את חומרת מעשיו ואף נוטה לקולה.

מכאן הבקשה שלפניי.

5. לטענת המבקש, העונש שנגזר עליו חמור יתר על המידה, בין היתר, מאחר שמעשיו לא גרמו כל נזק; לנוכח נסיבותיו האישיות וכללן מצבו הרפואי. בנוסף, נטען כי היה על בית המשפט להורות על עריכת תסקיר שירות מבחן נוסף בעניינו בטרם נגזר עונשו.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 8499/22 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (9.1.2023)). בפרט, בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש, כזו שלפניי, תתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 8292/22 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.12.2022)). בהינתן אמות מידה אלה, ניכר כי יש לדחות את הבקשה שלפניי.

7. לא אחת שבתי ועמדתי על חומרתן של עבירות התעבורה, אשר מסכנות את העברין ואת יתר משתמשי הדרכים. בהתאם, ישנו צורך של ממש בענישה הולמת ומרתיעה אשר תבטא את חשיבות ההגנה על שלום משתמשי הדרכים ותסייע במיגור עבירות התעבורה (רע"פ 7013/22 סיד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (27.10.2022)). ביתר שאת, עבירת הנהיגה בזמן פסילה מבטאת זלזול עמוק של העברין כלפי החלטות בית המשפט, רשויות החוק וגורמי האכיפה, ואף מהווה סכנה למשתמשי הדרכים (רע"פ 861/22 בניאמינסון נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (6.2.2022)).

8. בנסיבות ענייננו, קשה להפריז במסוכנות התנהלותו החוזרת ונשנית של המבקש. לא רק שהמבקש נהג בעוד רישיונו פסול, הוא הגדיל לעשות ונהג על רכב משא אשר הוא כלל אינו מורשה לנהיגה בו, וכל זאת בכביש בין עירוני. במעשיו יצר סיכון ניכר למשתמשי הדרכים, וניתן רק לשער את הנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מנהיגתו חסרת האחריות והאדישה לשלום הציבור, כפי שאף קרה בעבר עת נהג בעוד רישיונו פסול וגרם לחבלות גוף לנוסע ברכב מעורב.

חומרה נוספת נודעת למעשיו נוכח עזות המצח והזלזול מצדו בגורמי האכיפה ובהחלטות בית המשפט. כפי שפירט בית המשפט לתעבורה, באמתחתו של המבקש 102 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, בכלל זאת, הרשעות בעבירות נהיגה בפסילה, נהיגה באור אדום, מהירות, טלפון, נהיגה ללא רישיון תקף, עבירות איסור שימוש ואי ציות לשוטר ותמרורים. חרף עבירות אלו והעונשים שנגזרו על המבקש בגין, הוא התמיד בהתנהלותו בנהיגה אסורה תוך שהוא מתריס כלפי שלטון החוק.

איני מקל ראש בעונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בייחוד בנסיבותיו האישיות של המבקש. עם זאת, משהמבקש המרה שוב ושוב את החלטות בתי המשפט אשר פסלו את רישיון הנהיגה שלו, נוכח הסיכון המוחשי למשתמשי הדרכים במעשיו ובשל העובדה כי העונשים שנגזרו עליו לא הרתיעו אותו - עונש כבד ומשמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח הוא העונש הראוי עבור המבקש ולו מאחר שהרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהינתן האמור, אני סבור כי העונש שבית המשפט לתעבורה גזר על המבקש מקל עמו באופן משמעותי, והיה מקום לגזור עונש בחלקו העליון של מתחם העונש ההולם.

9. עוד יוער כי נסיבותיו האישיות של המבקש, ובכלל זאת, מצבו הרפואי, נלקחו בחשבון בהחלטת בית המשפט לתעבורה, וממילא חזקה על שירות בתי הסוהר כי הוא ערוך ליתן למבקש כל טיפול רפואי שיזדקק לו.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח בטבת התשפ"ג (11.1.2023).

ש ו פ ט
